

Szegedi Ítéltábla
Bf.I.4/2018/26.

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Szegeden, 2018. október 03. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer birtoklásának büntette miatt **vádlott neve** ellen indított büntetőügyben a **Szegedi Törvényszék** 2017. november 13. napján **kihirdetett 7.B.997/2017/28.** szám alatti ítéletét **megváltoztatja** az alábbiak szerint:

A bűncselekmény megnevezése helyesen: kábítószer birtoklásának büntette.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 7 (hét) évre, a kiutasítás tartamát 6 (hat) évre **enyhíti**.

A Szegedi Törvényszék Gazdasági Hivatalánál Bjk. 411/2017/1., 7. tételszám alatti bűnfelelet lefoglalását megszünteti.

A két darab szagmaradvány megsemmisítésére vonatkozó rendelkezést mellőzi.

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

Megállapítja, hogy a vádlott [állampolgárság megnevezése] állampolgár, tényleges tartózkodási helye a [hely neve].

A vádlott által 2017. november 14. napjától 2018. október 03. napjáig előzetes fogva tartásban töltött időt is beszámítja a kiszabott szabadságvesztésbe.

Megállapítja, hogy az elsőfokú eljárásban felmerült további 252.135,- (kétszázötvenkettőezer-százharmincöt) forint büntetőügyi költséget míg, a másodfokú eljárásban felmerült 131.596,- (százharmincegyezer-ötszázkilencvanhat) büntetőügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság vádlott neve vádlottat kábítószer birtoklása büntette [Btk. 178. § (1) bekezdés 5. fordulat, (2) bekezdés c) pont] miatt 8 év szabadságvesztésre és 8 év [ország neve] területéről kiutasításra ítélte.

A kiszabott szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani. Egyben megállapította, hogy a vádlott legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

A szabadságvesztésbe a vádlott által 2016. december 10. napjától 2017. november 13. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította.

Az eljárás során lefoglalt 21.633 gramm kábítószer és két darab bőröndöt elkobozta, a Bjk.411/2017/3-6. tétel alatti bűnjelek lefoglalását megszüntette és azokat a vádlottnak kiadni rendelte. A Bjk.411/2017/1. és 7. tétel alatt kezelt bűnjeleket, valamint a BRFK Bűnügyi Szervek Bűnügyi-Technikai Osztálya szagbankjában elhelyezett két darab szagmaradványt megsemmisíteni rendelte.

Az eljárás során lefoglalt három darab DVD-lemez és egy darab pendrive vonatkozásában megállapította, hogy azok az iratok mellékletét képezik.

Az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből a vádlottat 535.403,- forint megfizetésére kötelezte, míg 468.279,- forintról megállapította, hogy azt az állam viseli.

Az első fokú ítélettel szemben ellenérdekű fellebbezések bejelentésére került sor:

Fellebbezett az ügyész a vádlott terhére súlyosítás, hosszabb tartamú szabadságvesztés, annak fegyházban történő végrehajtása, valamint hosszabb tartamú kiutasítás kiszabása érdekében.

Fellebbezett a vádlott és a védő elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében.

A fellebbviteli főügyészség az ügyészi fellebbezést fenntartva a jogi indokolás kiegészítése és a bűnösségi körülmények pontosítása mellett indítványozta, hogy az ítélet tábla az elsőfokú ítéletet változtassa meg, a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és kiutasítás tartamát súlyosítsa, a szabadságvesztést fegyházban rendelve végrehajtani, egyebekben az első fokú ítéletet hagyja helyben.

Utalt arra, hogy az első fokú ítéletben a bűncselekmény megnevezése a 61/2008. BK vélemény 1/b. pontjára figyelemmel nyelvhelyességi és stílári okból helyesen kábítószer birtoklásának büntette.

A védő a fellebbezése írásbeli indokolásában elsődlegesen a vádlott felmentését indítványozta bizonyítottság hiánya okából, míg másodlagosan az enyhítő körülményekre figyelemmel a kiszabott szabadságvesztés tartamának enyhítését kérte.

A fellebbezési nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője a másodfokú eljárás elbírálásakor hatályos Be. alkalmazására és az első fokú ítélet teljes körű felülbírlatára tett indítványt, míg a védő az írásbeli indítványát fenntartotta.

Az ítélet tábla a fellebbezések közül a vádlott és a védő enyhítésre irányuló fellebbezését ítélte alaposnak.

A másodfokú bíróság az első fokú ítéletet és az azt megelőző eljárást a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján bírálta felül.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok betartásával, hiánytalanul lefolytatta.

A törvényszék a rendelkezésre álló bizonyítékokat egyenként és összességében értékelési körébe vonta, indokolási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett. A bizonyítékok okszerű mérlegelésével döntően megalapozott tényállást állapított meg.

Az ítélet tábla az első fokú ítélet tényállását, figyelemmel a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjára, az alábbiak szerint helyesbítette:

Az első fokú ítélet 3. oldal ötödik bekezdésében a vádlott tudattartalmára vonatkozó megállapítást a jogi indokolásba utalta, mivel az ott írtak nem képezik a tényállás részét.

Mellőzte a gépkocsivezetők tudattartalmára vonatkozó megállapítást is - 3. oldal hatodik bekezdés -, mivel az a jelen eljárásnak nem volt tárgya, a gépkocsivezetőkkel szemben vádemelésre nem került sor.

Egyebekben az első fokú ítélet tényállása hiánytalan és megalapozott, az a fenti helyesbítésekkel irányadó volt a felülbírálat során.

Az ítélet tábla álláspontja szerint a vádlott felmentését célzó védelmi fellebbezések a bizonyítékok mérlegelése ellen irányulnak. Azt kifogásolják, hogy az elsőfokú bíróság a vádlott védekezését elvetve, a terhelő bizonyítékokat elfogadva bűnösségét a terhére rótt bűncselekményben megállapította.

Az elsőfokú bíróság az általa beszerzett összes bizonyítékot értékelési körébe vonta. Részletesen számot adott arról, hogy miért a vádlottra nézve terhelő bizonyítékokat - így, különösen a gépkocsivezetők vallomását, a biztonsági kamera felvételek tartalmát, a vádlott telefonjából kinyert adatokat - fogadta el. E körben kifejtett álláspontja logikus és iratszerű.

Megalapozott tényállás esetén a bizonyítékok eltérő értékelésére a másodfokú eljárásban nincs törvényes lehetőség. Így a tényállást támadó és a vádlott felmentését célzó fellebbezések eredményre nem vezethettek.

A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott bűnösségére és a cselekmény minősítése is törvényes.

Ugyanakkor a bűncselekmény megnevezése - kábítószer birtoklása büntette - nem felel meg a bűncselekmények megnevezésére vonatkozó 61. számú BK véleménynek. A BK vélemény 1.) pontja szerint a bűncselekményt az ügydöntő határozat rendelkező részében a Btk. Különös Része szerinti alcímével kell megnevezni, az 1/b.) pont értelmében azonban ettől el lehet térni, ha nyelvhelyességi, stiláris okból feltétlenül szükséges. E rendelkezésnek a kábítószer birtoklásának büntette felel meg.

Az elsőfokú bíróság által értékelt bűnösségi körülmények annyiban szorulnak helyesbítésre - osztva a főügyési indítványt -, hogy a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények elszaporodottsága

helyett a Szegedi Törvényszék Büntető Kollégiumának 2/2017. (IX.21.) számú kollégiumi állásfoglalására figyelemmel, a kábítószer birtoklásának büntette az elszaporodott bűncselekmény.

Az így helyesbített bűnösségi körülmények mellett, az enyhítő körülmények túlsúlyára és az ítélőtábla ilyen jellegű ügyekben folytatott büntetés kiszabási gyakorlatára is figyelemmel, az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát a másodfokú bíróság eltúlozottnak ítélte. Ezért a szabadságvesztés tartamát 7 évre, a kiutasítás tartamát 6 évre enyhítette különös tekintettel arra is, hogy az első fokú ítélet kihirdetése óta is további egy év telt el.

Az ítélőtábla álláspontja szerint nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott javára mutakozó enyhítő körülmények mellett úgy ítélte, hogy a törvényben előírt fegyház fokozat helyett eggyel enyhébb végrehajtási fokozat, börtön meghatározása indokolt.

A bűnjeleket illetően helyesen döntött az elsőfokú bíróság, amikor a lefoglalt kábítószer elkobzásáról rendelkezett, azonban annak jogszabályi alapja helyesen a Btk. 72. § (1) bekezdés c) pontja, ezért a jogszabályi hivatkozást az ítélőtábla ekként helyesbítette.

Helyesen járt akkor is, amikor a Bjk.411/2017/1; 7. tétel alatti bűnjelek megsemmisítését rendelte el, de e bűnjelek lefoglalását nem szüntette meg. Ezért az ítélőtábla e rendelkezést a Be. 320. § (2) bekezdése alapján pótolta.

Ami a szagmaradványokat illeti, azok helyszínen rögzített nyomok, melyek lefoglalásra nem kerültek, azok nem minősülnek bűnjeleknek. Így a megsemmisítésükre vonatkozó rendelkezést az ítélőtábla, mint szükségtelent, mellőzte.

Az első fokú ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.

A kifejtettekből következik, hogy az ítélőtábla a fellebbezések közül a vádlott és a védő enyhítésre irányuló fellebbezését alaposnak ítélte és az első fokú ítéletet hivatalból is felülvizsgálva, azt a Be. 606. § (1) és (4) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az első fokú ítélet meghozatala idején hatályos Be. 258. § (2) bekezdés b) pontja értelmében az ítélet rendelkező része tartalmazza a vádlott személyi adatait, melybe az állampolgársága is beletartozott a régi Be. 117. § (1) bekezdésére figyelemmel.

A 2018. július 1. napjával hatályos - és a másodfokú eljárásban értelemszerűen alkalmazott - Be. 561. § (2) bekezdés b) pontja, a Be. 184. § (2) bekezdés d) pontja hasonló rendelkezést tartalmaz. Továbbá a Be. 184. § (2) bekezdés f) pontja értelmében fel kell tüntetni a vádlott tényleges tartózkodási helyét.

Mindezekre, valamint arra figyelemmel, hogy az első fokú ítélet rendelkező része a vádlott állampolgárságát nem tartalmazta, a másodfokú bíróság megállapította, hogy a vádlott [állampolgárság megnevezése] állampolgár és tényleges tartózkodási helye a [hely neve].

A vádlott által 2017. november 14. napjától 2018. október 3. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt is beszámította a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján a kiszabott szabadságvesztésbe.

Az elsőfokú eljárásban további 252.135,- forint bűnügyi költség merült fel (egy korábbi ítélőtáblai

határozat fordítási díja, valamint az első fokú ítélet fordítási díja), míg a másodfokú eljárásban 131.596,- forint bűnügyi költség merült fel fordítási díjként, melyet a Be. 576. § (1) bekezdés b) pontja alapján az állam visel.

Az ítélet ellen a Be. 615. § (1) bekezdése alapján nincsen helye fellebbezésnek.

, 2018. október 03.

Dr. Benedek Tibor sk.
a tanács elnöke

Sefta Márta dr. sk.
előadó bíró

. Cserhádi Ágota sk.
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.I.4/2018/26. számú ítélete és a Szegedi Törvényszék 7.B.997/2017/28. számú ítéletének jelen ítélettel meg nem változtatott része jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2018. október 3.

Dr. Benedek Tibor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
tisztviselő